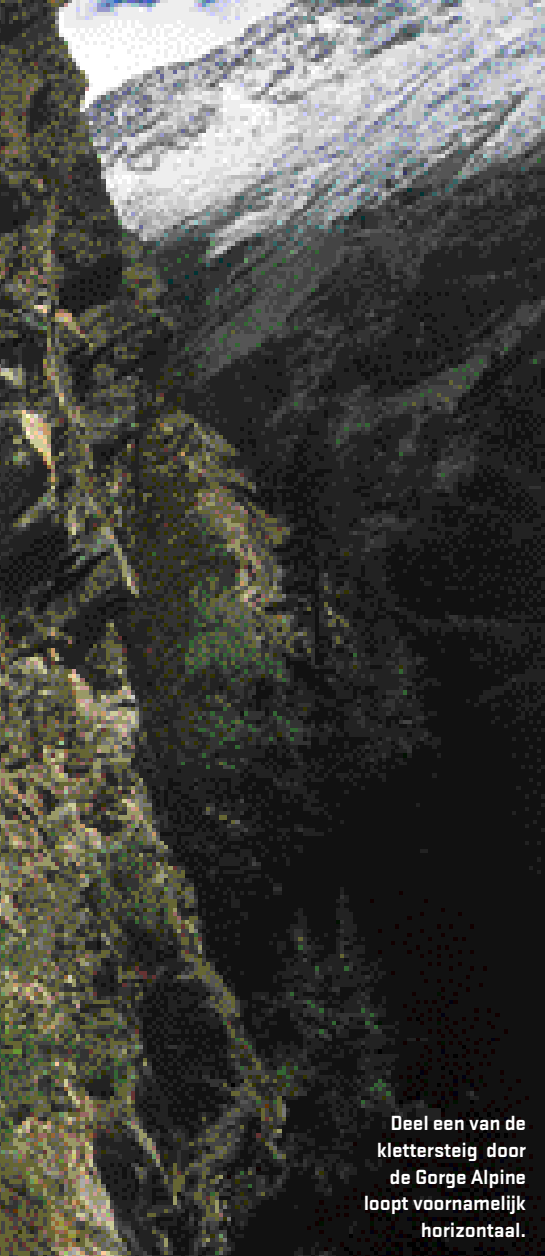

MET KABELBAAN EN BERGGIDS

Klettersteig en Allalinhorn (4027 m)

Moeilijk is-ie niet, de Allalinhorn in het Zwitserse Saastal. En heel geschikt als stijgijzer-trainingstocht voor – bijvoorbeeld – de Mont Blanc¹. Bovendien kun je als opwarmertje de via ferrata door de spannende Gorge Alpine doen.

Deel een van de klettersteig door de Gorge Alpine loopt voornamelijk horizontaal.

De verse sneeuw en de bergen zien er uit alsof ze met Ariel gewassen zijn

V.l.n.r. Breithorn, Matterhorn en Dent Blanche.

Het eerste dat ik van Robert over de bergen leerde is: focus nooit op één gebied en één doel. Want vaak is het precies daar slecht weer waar jij naar toe wilt. Die gouden regel geldt ook eind augustus in Saas Fee. In klimmen op de via ferrata²⁾ op de Mittaghorn was het plan, maar die ligt onder de sneeuw. Dus doen we de klettersteig in de Schlucht, de Gorge Alpine. Met berggids, want dit is een ferrata vol fun, alleen te doen met gids vanwege de tyroliennes en de verrassing aan het eind.

HORIZONTAAL AVONTUUR

Berggids Gabriel Voide is jong, aardig en een buitengewoon goede klimmer. De klettersteig begint in het torentje van La Gorge, het hotel van zijn ouders. Gabriel is onvermoeibaar. Als hij niet gidst, beklimt hij 4000-ers met zijn moeder, opent een moeilijke rotsroute, bouwt aan de klettersteig of is aan het sportklimmen. Want 8a klim je niet zomaar. Vandaag toont hij Robert en mij de geheimen van de Gorge Alpine. Geen kracht-

roevende tocht door een steile rotswand, maar een horizontaal avontuur vol verrassingen. Dat kun je gerust aan de gidsen van Saas Fee overlaten, die hem bedacht én gebouwd hebben. 'Spanning en sensatie', belooft Gabriel ons. 'Nee, niet moeilijk. Geschikt voor kinderen vanaf acht jaar.'

ALS EEN BAKSTEEN

Deel een is makkelijk, via smalle planken en metalen treden schuifelen we langs de wand. Wat is dit mooi gemaakt en wat is de kloof met zijn in de rots geklemde bloemetjes en door het water gesculptuurde vormen lieflijk. Hé, wat is dat? Een *tyrolienne*, een lange staalkabel die aan de andere kant van de kloof enkele meters lager in de wand verankerd is. Ik kets als een baksteen naar de overkant, hang plotseling stil en word zo zacht als een veertje op een houten vlonder in de wand afgeleverd. 'Zijn er ooit mensen die weigeren verder te gaan?', vraag ik.

'Zeer zelden, maar soms gebeurt het. Dat merk ik in het eerste deel al. Je kunt halverwege gewoon afhaken en terugwandelen.'

Dan komt de boomstambrug, nog een paar tyroliennes en... de finale. Een prachtig spektakelstuk dat vast wel eens voor hyperventilatie zorgt. Hartstikke leuk vind ik het, de hele ferrata trouwens. Had ik niet verwacht. Wat het is, die finale? Zeg ik niet. Ga zelf maar kijken. Bijvoorbeeld met de oudoom van Gabriel, Xaver Bumann (78) die de Gorge Alpine al ruim vierhonderd keer heeft gegidst.

DE ALLALINHORN

Onze tweede gids Kurt Arnold begint aan zijn 199e Allalinhorn-beklimming en dan zou de sleet er al behoorlijk in moeten

1) Zie het artikel op pagina 28 t/m 31.

2) Via ferrata of klettersteig: een met kabels, voetsteunen, metalen ladders etc. beveiligde route door een rotswand.

Wauw, wat een waanzinnig uitzicht. Matterhorn, Mont Blanc, Monte Rosa. Álle vierduizenders van de Alpen

zitten. Maar wij treffen een competente berggids, die nog steeds geniet. 'Als je als gids lang wilt leven, moet je fouten uitsluiten, respect hebben voor de bergen en je klanten goed beoordelen. En geluk hebben', zegt Kurt, als ik vraag hoe gevaarlijk gids-zijn eigenlijk is. Het is windstil en onbewolkt als we op 3454 meter uit de Metro Alpin stappen, de handschoenen aandoen en over de skipiste richting Feejoch lopen. We zijn de eersten. De verse sneeuw en de bergen zien er uit alsof ze met Ariel gewassen zijn. Voorbij de piste gaan we aan het touw en doen de stijgijsers onder. Slechts zeshonderd hoogtemeters scheiden ons van de top en de route is niet steil. 'Daarom denken velen dat deze berg een eitje is', zegt Kurt. 'Maar geen enkele vierduizender is gevaarloos. Eergisteren nog hebben we een echtpaar gered dat in de mist de afdaling niet kon vinden. Ze zaten 's nachts in een loeiende storm op de top. De vrouw heeft flinke bevriezingen opgelopen.' Met de top in het vizier en de skipistes achter me ziet het er hier wild uit, met sneeuwtorens en immense gletsjerspleten.

BESCHEIDEN SNEEUWPLUIMPJE

De zon priemt over het Feejoch heen, maar wij lopen nog in de schaduw. Lange onderbroek plus trekkingbroek zijn voldoende; de overbroek blijft in de rugzak. Kurt maakt een prima spoor en zigzagt via een stevige sneeuwbrug over een lichtblauw glinsterende V-vormige gletsjerspleet naar het Feejoch. Inmiddels klimmen onder ons de kleurige poppetjes van vele touwgroepen. Op het Feejoch trekken we de jacks aan; van de top waait een bescheiden sneeuwpluimpje. In een mum van tijd zijn we boven. Wauw, wat een waanzinnig uitzicht. Matterhorn, Mont Blanc, Monte Rosa. Álle vierduizenders van de Alpen. De Povlakte, het Lago Maggiore, en dat ligt écht ver weg. Stil zitten we op de top en kijken. Zó mooi, zó veel.

HIJGENDE MENSEN, FITTE MENSEN

Kurt wijst ons de plek waar het echtpaar de nacht doorbracht: een aangestampt stukje sneeuw van twee bij twee meter dat geen enkele bescherming bood, afgezet met een paar stenen – alsof het een bloembed is. Ineens wordt het druk. Mensen op toer-

ski's, mensen op stijgijsers. Hijgende mensen, fitte mensen. Alles tref je hier aan. Per slot van rekening sta je hier wel op 4000 meter en van die hoogte kun je last krijgen als je niet geacclimatiseerd bent. In een uur dalen we af en weer een half uur later ploffen we neer op het terras van Hotel La Gorge, het leukste terras van het dorp. Wat een uitzicht, ook hier. We nemen er een, op de bergen en op Saas Fee. 'Ga je na het seizoen ook de bergen in?', wil ik weten. Kurt kijkt geschokt: 'Ben je gek. Ik moet er niet aan denken dat mijn vrouw zegt *Kom Kurt, pak je spullen. Ik wil de Allalinhorn op.*'

SCHÖNE AUSSICHTEN

Als de zon al richting horizon zakt lig ik in het bubbelbad van Hotel du Glacier. Heel Saas Fee grossiert in *schöne Aussichten*, want vanuit de bubbels kan ik door de enorme glazen wand de Mittaghorn en de Alphubel zien. De Allalinhorn niet. Geeft niks. Die is passé, die heb ik in mijn zak. Maar de Alphubel en de via ferrata op de Mittaghorn zijn toekomstmuziek. Saas Fee: ik kom terug. Zeker weten. ●

We zijn de eersten;
Kurt maakt een
prima spoor.

De laatste
meters.

DOWNLOAD EEN PDF VAN OPPAO.NL MET ALLE PRAKTISCHE INFORMATIE:

- ▣ Kaart en gidsje. ▣ Adres gidsenbureau. ▣ Hotels en camping Saastal.
- ▣ Wetenswaardigheden Hotel du Glacier en La Gorge. ▣ Meer over Gabriel Voide.

